

EL MOTORET

2015

ANY

INTERNACIONAL

DE

LA

ZUM

I.E.S. Sollana

Núm. 8

Editorial	2-3
Premi extraordinari secundària	3
Afiliat a l'AMPA	4
Conte del Departament d'Orientació.....	5
Jornades de portes obertes.....	6
Homenatge	7
39 escalones	8
Échange scolaire	9-11
Josep Lozano	12-13
El dia de la dona	14
Entrevista	15
La música a l'IES.....	16-17
Setmana cultural.....	18-19
Dia del llibre.....	19
Concurso de relato coca-cola.....	20
Alumnes candidates a premis extraordinaris de secundària	20
Prova cangur.....	21
Intercanvi de cartes	21
Big Challenge	22-23
Refranys	23
PQPI - F.P.B	24-25
Creació.....	26-28
Visita a l'IES Joan Fuster de Sueca.....	29
Excursió del 16 d'abril.....	30
Alumnat de 4t	31

Portada: Cristina Ariana Gil, 4t.

Contraportada: Noelia Ortiz 4t.
IES Sollana, juny 2015

Maquetació i impressió:
GRUP FENT - Fent Impressió
C/ La Punta, 72 - SUECA
962033939 - info@fentimpressió.net

D.L. V-2104-2010

EDITORIAL

ACONSEGUIR L'ÈXIT ACADÈMIC I EDUCATIU

Avui en dia les expressions èxit acadèmic i èxit educatiu són les més utilitzades quan parlem d'educació. Només cal posar la tele, escoltar la ràdio o llegir un diari per comprovar que aquests termes estan presents en qualsevol notícia o contingut relacionat amb l'educació.

Per aconseguir l'èxit acadèmic i educatiu calen moltes coses entre les que sempre es solen destacar els recursos econòmics o mitjans materials (instal·lacions adequades, mitjans tecnològics) i els recursos humans (relació òptima de professors per alumne i qualitat del professorat). És evidentment cert que si no es disposa dels recursos necessaris és difícil assolir aquest èxit, però ¿Què més és necessari quan aquests es tenen o quan, almenys, el dèficit d'aquests no és tan significatiu com per considerar que no es disposa d'unes condicions dignes? Si plantege la pregunta en aquesta revista és perquè, al meu entendre, el nostre IES disposa de suficients recursos materials: instal·lacions pràcticament noves, projectors a totes les aules, un nombre elevat d'ordinadors, etc. i també de suficients recursos humans: grups que no superen els 20 alumnes i que en moltes matèries com matemàtiques, castellà, valencià i anglès es desdoblen en grups de no més de 10 alumnes, tutories individualitzades, programa d'acompanyament escolar per a alumnes amb més dificultats, un departament d'orientació que atén tant a alumnes com a pares, i una escola de pares promoguda per l'Ampa que realitza activitats amb professionals externs del món de la psicopedagogia que tracta de proporcionar als pares i mares d'eines per ajudar els seus fills/es en tots aquells aspectes en què detecten necessitat de les mateixes. És evident que en el procés ensenyament-aprenentatge un factor tan important com els recursos és la predisposició de l'alumnat de cara a l'aprenentatge que sent bastant directe es pot concretar en:

1. Que cada alumne/a tinga clar el seu que un comportament i actitud adequats possibilita que no només ell sinó també tot l'alumnat pugui exercir el seu dret a la de l'educació. Sense un ambient educatiu adequat a la consecució d'aquest èxit es fa molt difícil.

2. Que l'alumnat tinga o estiga disposat a adquirir i consolidar hàbits de treball i valors com la responsabilitat i l'esforç. Ens trobem en un moment en què part de la societat sembla haver oblidat que per aconseguir èxit es requereix tant l'esforç com responsabilitzar-se dels deures que cada un té.

És, per tant fonamental que tant des de l' institut com des de les famílies treballem conjuntament aquests aspectes. Hem d'exigir als nostres joves un bon comportament,

unes maneres adequades de dirigir-se a professors, a companys i la resta de membres de la comunitat educativa. Hem de transmetre'ls el respecte per les normes i per les figures d'autoritat que representen els professors i els pares. Hem de fer-los veure que ells a més de drets tenen deures i obligacions. D'altra banda hem de fer-los conscients que cada un en el seu àmbit té les seves obligacions, si la dels adults és treballar, la d'ells és, en aquesta etapa de la seua vida, estudiar. També hem transmetre'ls que a l'hora de les normes no tots som iguals, en les famílies les normes les posen els pares i en l' institut els professors. Hem de fer-los veure que la vida (tot i els exemples que puguen trobar en la televisió) a ningú li regalen res i que les coses s'aconsegueixen amb treball i esforç. És fonamental que a mesura que vagen creixent vagen

assumint autonomia i siguen responsables d'organitzar les seves tasques i les seves obligacions. No hem d'afavorir que deleguen aquesta organització en pares i professors

És evident que hi ha molts aspectes que incideixen en la consecució de l'èxit però no hem d'oblidar que l'actor principal en l'adquisició de l'èxit és l'alumne. Cal que l'alumnat ho entenga i ho assumisca. Aquesta línia constitueix un dels principis d'acció del nostre centre i és en aquesta línia en la qual hem de treballar de cara a que les xifres d'èxit del nostre alumnat siguen aquelles que tots desitgem.

Finalment, no voldríem tancar el present escrit sense deixar d'agrair la tasca de suport continu que rebem tant per part de la Regidoria d'Educació de l'Ajuntament de Sollana com per l'Associació de Mares i Pares d'alumnes, aquesta última per les constants mostres de suport i col·laboració en les tasques que es realitzen al centre, agraïment que volem remarcar d'una forma molt personal a la seua presidenta Pepa Ferrús Gumbau, que deixa el càrrec enguany, per tots els anys que ha format part de la Junta directiva i en especial per aquests quatre anys que ha estat al front de l'associació.

Equip Directiu
Sollana, maig de 2014

PREMI EXTRAORDINARI DE SECUNDÀRIA 2013-14 A MARINA LUZ MONTANER

El dimecres 1 d'abril de 2015, va tindre lloc l'acte de lliurament dels Premis Extraordinaris al Rendiment Acadèmic d'Educació Secundària al Palau de les Arts de València.

La nostra ex-alumna Marina Luz Montaner va ser premiada amb aquesta destacada distinció pel seu esforç, treball i resultat acadèmic aconseguit no solament durant l'etapa de secundària sinó especialment durant el curs de 4^è d'ESO. Recordem que per accedir a aquest premi cal tenir una nota mitjana de 10 en totes les assignatures de l'últim curs d'ESO.

Acompanyada per la família, l'alcalde de Sollana i representants del professorat, Marina va rebre el diploma que l'acredita amb aquest premi de mans de la Consellera Mª José Català ja que aquests guardons els convoca la Generalitat la qual ha reconegut enguany l'esforç de 269 alumnes de centres de la Comunitat que culminaren l'any 2013-14 amb la màxima qualificació.

Durant la seua intervenció, la consellera va destacar la necessitat de promoure l'excel·lència, el paper clau de les famílies i el professorat així com l'esforç de l'alumnat per arribar a aconseguir aquests resultats, animant els premiats a seguir treballant en l'èxit cap al camí personal i acadèmic.

La nostra més sincera enhorabona a Marina per servir de referent per a la resta d'alumnes i per fer de la seua disciplina i treball un exemple a seguir.

L'AMPA SOM TOTS!!

L'Associació de pares i mares d'alumnes té com a missió treballar per a la millora de l'educació, així com enfortir la relació entre mestres, pares i mares. Fer les coses amb estima, sempre pensant en els nostres fills i en el futur que volem ajudar a construir per a ells.

Defenem els drets dels nostres fills davant de l'administració i la comunitat educativa, col·laborem en la formació dels alumnes aportant recursos, subvencionant activitats i sorteiant beques per a l'estudi, en una activitat que creix any rere any. Durant el curs es promouen diferents activitats socials, culturals i familiars, transmetent l'esperit de participació i col·laborant en diferents esdeveniments que organitza l'institut, per refermar la unió de tots els seus membres.

El nostre institut és relativament jove i té encara un llarg camí per recórrer. La seua consolidació i creixement depèn en gran manera de l'equip directiu del centre que està treballant durament per aconseguir posar a l'abast dels nostres joves una oferta àmplia que compregua totes les alternatives possibles, però també de la implicació social dels qui estem més interessats a conservar i mantindre aquest centre, gràcies al qual, els nostres fills no es veuen obligats a desplaçar-se a altres pobles per cursar l'ESO.

Es per això que fem una crida a tots els pares d'alumnes perquè s'associen, per a que pugau compartir les vostres idees i inquietuds. Vos necessitem!!

Volem des d'ací, acomiadar i donar les gràcies als dos membres de la Junta que acaben enguany Montse Ferrandis San Miguel, i en especial a la seua Presidenta Pepa Ferrús Gumbau, per la gran tasca realitzada aquests anys.

Bon estiu!!!!

ESCOLA DE PARES

ESMORZAR SETMANA CULTURAL

TALLER D'UNGLES. SETMANA CULTURAL CARMEN VILA

<http://iessollanaampa.blogspot.com.es/>

<https://www.facebook.com/ampaies.sollana>

Carlota, ou o café?

Una filla es queixava amb el seu pare sobre la seua vida i el difícil que li resultaven les coses. No sabia com fer per tirar endavant i creia que es donaria per vençuda. Estava cansada de lluitar. I quan pareixia que havia solucionat un problema, n'apareixia un altre. El seu pare, un xef de cuina, la va portar al seu lloc de treball. Allí va omplir tres olles amb aigua i les va posar sobre el foguer a foc fort. Prompte l'aigua de les tres olles estava bullint. En una de les olles va posar carlotes, en altra va col·locar ous i en la tercera va posar grans de café. Les va deixar bullir sense dir ni una paraula.

La filla va esperar impacientment, preguntant-se què estaria fent el seu pare. Al cap de vint minuts el pare va apagar el foc. Va traure les carlotes i les va posar en un bol. Va traure els ous i els va posar en un plat. Finalment, va colar el café i el va posar en un tercer recipient.

Mirant a la seua filla li va dir: - "Filleta, què veus?" -"Carlotes, ous i café" va ser la seua resposta. La va fer apropar-se i li va demanar que tocara les carlotes. Ella ho va fer i va notar que estaven blanetes.

Després li va demanar que agarrara un ou i el trencara. Després de traure-li la closca, va observar l'ou dur.

Després li va demanar que provara el café. Ella va somriure mentre gaudia del seu ric aroma.

Humilment la filla va preguntar: "Què significa això, pare?" Ell li va explicar que els tres elements s'havien enfrontat a la mateixa adversitat: aigua bullint, però havien reaccionat en forma diferent. La carlota va arribar a l'aigua forta, dura; però després de passar per l'aigua bullint s'havia tornat feble, fàcil de desfer. L'ou havia arribat a l'aigua fràgil, la seua closca fina protegia el seu interior líquid; però després d'estar en aigua bullint, el seu interior s'havia endurit. Els grans de café no obstant açò eren únics; després d'estar en aigua bullint, havien canviat a l'aigua. "Com qui eres tu?", li va preguntar a la seua filla.

"Quan l'adversitat es presenta a la teua porta, com respons? Eres com una carlota que sembla forta però que quan l'adversitat i el dolor et toquen, et tornes feble i perds la teua fortalesa? Eres com un ou, que comença amb un cor mal·leable? Posseïes un esperit fluid, però després d'un problema t'has tornat dur i rígid? Per fora et veus igual, però eres amargat i aspre, amb un esperit i un cor endurit? O eres com un gra de café? El café canvia a l'aigua bullint, l'element que li causa dolor. Quan l'aigua arriba al punt d'ebullició el café aconsegueix el seu millor sabor i aroma. Si eres com el gra de café, quan les coses es posen pitjor tu reaccions millor i fas que les coses al teu voltant milloren.

I tu, quin dels tres eres?

Els problemes, els conflictes són un fet natural a la vida. Els conflictes ni són positius ni negatius, sinó que depenen de com responem a ells. Algunes respostes als conflictes són destructives (violència, passivitat, discriminació...). En canvi, altres ens ofereixen l'oportunitat de creixement personal, generant aprenentatges. Així, podem reaccionar com una carlota, un ou o aprendre a ser un gra de café.

Projecte de Mediació a l'IES de Sollana

Al llarg d'aquest curs hem iniciat un projecte de Mediació al centre. La mediació és un mètode de resolució de conflictes alternatiu i pacífic, s'intenta treballar amb l'altre i no contra l'altre, en la recerca d'una via pacífica i equitativa per afrontar els conflictes, en un entorn de creixement, d'acceptació, d'aprenentatge i respecte mutu. Esta manera de resolució de conflicte promou la recerca de solucions que satisfaga la necessitat de les parts. Intentem davant els conflictes que els alumnes aprenguen a extraure el millor café. Així alumnes entre alumnes col·laboren en la resolució des conflictes del dia a dia en el centre.

Encara que aquest projecte està en bolquers, la il·lusió dels alumnes va nodrint-lo. Per tant, agraisc a totes les persones que han estat treballant per a què seguís endavant. Gràcies especialment al professor Vicent Matoses i als meus mediadors i mediadores Jordi Cobos, Rebeca Cobos, Jorge A. Mendoza, Alba Añó, Soraya Gumbau, Adrian Oliver, Fran Soldado, Kilian Senón, Albert Pufu, Adrián Blanes, Vives San Ignacio, Joan Visiedo, Lluís Roig, Inma Baldoví, Sara Mirón, Helena Albors i Carmen Salcedo.

"Vaig decidir no esperar a les oportunitats sinó buscar-les jo mateix, vaig decidir veure cada problema com l'oportunitat de trobar una solució" Walt Disney.

Celia Caballero
Departament d'Orientació

JORNADES DE PORTES OBERTES PER A LES FAMÍLIES I ALUMNAT DE 6É DE PRIMÀRIA

Dintre del pla de transició entre el col·legi López Marco i l'Institut de Sollana, hi ha dues jornades que desperten molt d'interès entre el sector educatiu: la jornada de portes obertes per a les famílies de l'alumnat de 6é que el curs següent cursarà 1r d'ESO a l'institut i la pròpia visita d'aquest alumnat de primària al nostre Centre.

La Jornada de portes obertes per a les famílies de l'alumnat de 6é d'ESO, va tindre lloc el passat 21 d'abril. La jornada va servir per establir un primer contacte amb les famílies, i en ella s'explicaren les característiques de l'etapa de Secundària així com també les normes bàsiques del nostre centre. En la reunió intervingué el Departament d'Orientació, el Coordinador de Secundària, l'Equip Directiu i representants de l'AMPA. Acabades les intervencions, els pares i mares pogueren plantejar tots els dubtes que tenien sobre l'institut i la nova etapa educativa que pròximament cursaran els seus fills i filles. Acte seguit, es va fer una visita a les instal·lacions de l'institut.

Uns dies més tard, en concret el divendres 8 de maig, visitaren el nostre centre els alumnes de 6é de primària. L'acte comença amb la benvinguda al

Centre per part de l'equip directiu i de l'orientadora Celia Caballero. Tot seguit tingué lloc una xarrada explicativa sobre l'etapa de l'ESO i les normes de funcionament de l'IES. Com a complement de la xarrada, diversos alumnes de l'institut, dos de primer i dos de quart (en representació de l'alumnat més jove i del més veterà del centre) donaren la seua visió de l'institut parlant-los des de la seua experiència personal.

A continuació, visitaren en xicotets grups les instal·lacions del Centre: biblioteca, gimnàs, aula de música, informàtica, tecnologia, laboratori, aules ordinàries, etc... En acabar la visita, l'alumnat de 6é pogué compartir uns moments d'esplai amb el nostre alumnat i en acabar-se el pati, cada grup tornà a les seues aules.

En breu, acabarà el curs escolar i, passat l'estiu, aquests alumnes que ens visitaren, començaran il·lusionats una nova etapa educativa i també una nova etapa en les seues vides, l'adolescència, que els portarà a descobrir nous mons i noves vivències.

Equip directiu

Intervenció d'Eloy García, alumne de 1r d'ESO, contant les seues experiències.

L'alumnat de 6é al laboratori

Marta i Angelina, de 4r d'ESO, com a veteranes, contant les seues experiències i vivències al llarg de tota l'etapa.

Foto de grup de 6é.

HOMENATGES

PROFESSOR ABEL MARTÍNEZ

ABEL

"Abel, gràcies per aquesta setmana amb tu i pel que m'has ensenyat. Llàstima que tot acabà així. Ens has protegit fins el final i has sigut molt valent. Sempre recordaré la teua valentia i els teus coneixements. Un bes. Ainhoa". D'aquesta manera s'acomiadava, del seu professor, des de la tribuna del diari de més tirada nacional, una alumna de segon d'ESO de l'institut Joan Fuster de Barcelona.

El dia que Abel va perdre la vida es commemorava un altre trist esdeveniment. Feia setze anys, en 1999, en l'institut americà de Columbine a Littleton, Colorado. Quinze persones van perdre la vida i 24 resultaren ferides, en la més violenta i coneguda massacre en un centre educatiu de secundària d'EE.UU. Dos alumnes armats amb armes automàtiques, bombes, escopetes i armes blanques, sembraren el terror el dolor i la mort. Els assassins Eric (17 anys) i Dylan (18 anys) després d'enfrontar-se a la policia es llevaren la vida. El documental de Michael Moore "Bowling for Columbine" ens explica aquesta tragèdia de forma magistral i denúncia com pot una societat permetre's deixar armes en mans d'adolescent, l'hem projectat al nostre institut algunes vegades.

Els investigadors del FBI determinaren que Eric i Dylan patien un greu desordre mental. Eren aficionats al videojoc Doom, en el cas del xiquet de Barcelona eren els còmics i els videojocs de zombis els seus favorits.

Jo pense com ens indica l'obra teatral de Fernando Fernán Gómez, portada al cine per Jaime Chávarri, que "las bicicletas son para el verano", i que les vídeo-consolas, (i més coses) també són per a l'estiu i no haurien d'estar a l'abast d'alumnat durant el període escolar.

Ricardo Arguís, un conegut especialista en Pedagogia Terapèutica, deia que "no hi ha formules màgiques per a evitar el que passà a Barcelona" i afegeix després el reputat professor "a l'escola se li estan atribuint moltes funcions que haurien de ser pròpies de la família..." estem amb ell, la funció educativa ha de ser prioritària de la família i la formativa del professorat. De les 24 hores que te el dia unes poques sols estan al centre, cal evitar algunes de les hores que els alumnes passen sols a les seuen habitacions i com diu la meua companya Maria Jesús "l'ordinador hauria d'estar en el menjador a la vista de tots." La família ha d'educar en valors.

Educar en valors com la lectura, intentar fixar-se un projecte de vida, afavorir en casa l'estudi i la disciplina. Em ve, ara, al cap una anècdota que contenen de Sócrates. Un dia se li acostà al filòsof un ric ciutadà d'Atenes i li encarregà que educara el seu fill. Sócrates li demanà una quantitat de diners que a l'ateneu li paregué elevada -Per aquest preu puc comprar un ase- li digué. Sócrates el mira de dalt a baix i li contestà -Tens raó et recomane que el compres i en tindràs dos.

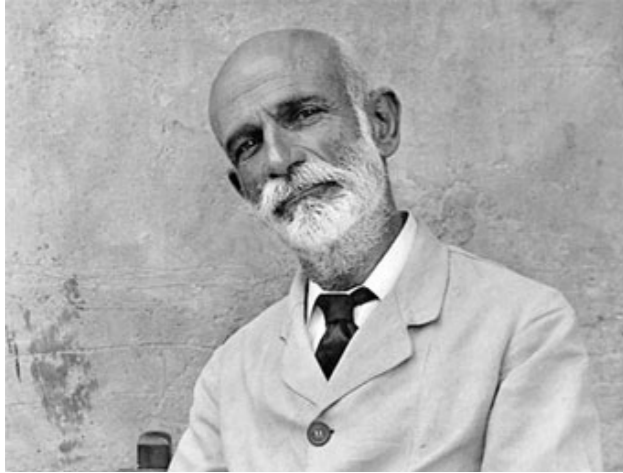
Un altre fet dramàtic l'han produït dues xiquetes de 17 anys que es suicidaren aquest mes a Saragossa, tenien anorexia. Els pares han de vigilar el comportament dels seus fills i compartir les seues alegries i penes, tenen que educar emocionalment i socialment els seus fills.

Deia Concepcion Arenal "el millor homenatge a les persones bones és imitar-les ". Des d'ací volem rendir homenatge (falta l'homenatge social que reclama la comunitat educativa) a Abel Martínez, el jove lleidatà, que va perdre la vida fent la seua feina i que en el nostre cor, igual que en el d'Ainhoa, sempre tindrà un lloc. Mai el Joan Fuster de Barcelona serà el mateix.

FRANCESC

Nascut a Ronda (Màlaga) l'any 1839. Estudià la carrera de dret en Granada i Madrid. En 1865 obtingué el grau de doctor i l'any següent guanyà per oposició la càtedra de Filosofia del Dret i Dret Internacional a la Universitat Complutense de Madrid.

Havia entrat en contacte amb el pensament krauista. En 1875 la lluita d'una sèrie d'intel·lectuals en defensa de la llibertat de càtedra, que havia intentat

FRANCISCO GINER DE LOS RÍOS

suprimir el ministre Orovio, va portar al nostre protagonista a ser separat de la docència, detingut i tancat en un castell militar.

El període que passà al castell de Santa Catalina (Cadiç) junt a altres professors, escriptors etc. el portà a madurar, amb aquests, el projecte que es convertiria en La Institució Lliure d'Ensenyament. El 10 de març de 1876 s'aprovaren els seus estatuts i el 29 d'octubre s'inaguraren els cursos.

Educar el cap, el cor i la mà, era l'objectiu de la Institució. N. Mandela diria anys després "l'educació

és l'arma més poderosa que pots utilitzar per a canviar el món". Francesc no pretenia tant, sols canviar un poc Espanya.

No tenim ací espai per poder parlar de tot el que va suposar la ILE, nombroses rames sorgirien d'aquest fort arbre que nasqué en la universitat; institucions lligades a la investigació, l'ensenyament primari i a la secundària, les beques d'estudis a l'estranger o la Residència d'Estudiants (on A. Einstein donà una conferència en 1923). Una tasca educativa que duraria fins a 1936 i a la que posà fi la Guerra Civil i la posterior incautació franquista dels seus bens.

Citar els que com a professors treballaren o com alumnes participaren seria molt llarg, caldria citar des de Besteiro o Costa a Clarín, els germans Machado, Menéndez Pidal, Lorca, J. R. Jiménez, Dalí, Sorolla, Azaña, José Ortega y Gasset, Marañón, Ramón y Cajal...

En febrer de 1915 moria a Madrid el professor, pedagog, filòsof krausista i assagista Francisco Giner de los Ríos. Fundador i rector de la ILE des d'ací un petit record en el centenari de la seua mort.

Joan Costa

Cap del departament d'humanitats

39 ESCALONES

El pasado día 27 de Enero, los cursos del segundo ciclo fuimos a ver una obra de teatro a Paiporta llamada «39 escalones».

A las 9 de la mañana salimos de Sollana y cuando llegamos allí, nos dejaron almorzar en un parque muy bonito

donde esperamos a la hora del inicio del teatro. Después, fuimos hacia el auditorio y pronto ocupamos la sala para ver la obra. La representación fue maravillosa, los actores hicieron un trabajo impecable y a pesar de que ni el vestuario ni el decorado era muy importante, fueron capaces de hacer que la historia nos llegará de manera correcta.

A mitad de la obra, los actores sacaron a dos de mis compañeros: Sara Perales y Quique Vila, y les hicieron actuar improvisando, cosa que provocó en el público carcajadas de risa. ¡Compañeros lo hicistéis genial!

El teatro fue muy divertido y entretenido y además con aires cómicos.

Al terminar cogimos el autobús de vuelta a Sollana sin ningún incidente llegamos estupendamente además con una sonrisa de oreja a oreja en nuestro rostro.

Alba Añó e Irina Linares 3ºA2

ÉCHANGE SCOLAIRE

ÉCHANGE SCOLAIRE

Cette année, les élèves de 4e et 3e du lycée IES de Sollana, nous avons reçu des élèves d'Arles-sur-Tech, près de Perpignan.

Ils sont arrivés le jeudi 26 mars à 21:30.

Vendredi matin nous sommes allés au lycée jusqu'à 14:00. Ensuite nous avons pris l'autocar pour aller manger au Saler. Puis nous sommes montés dans une barque à l'Albufera.

Samedi matin nous avons visité l'usine d'oranges. Le reste du week-end nous avons fait des activités avec notre famille. Par exemple, aller à la plage, jouer au bowling, manger une paella, sortir avec les amis etc.

Lundi pendant la journée, on a visité la ville de Valencia. En premier, nous sommes allés à la Ciudad de las Artes y de las Ciencias. Après, nous avons mangé dans un centre commercial et ensuite nous nous sommes promenés et on a pris le train jusqu'à Sollana.

Finalment mardi matin, les français sont partis en France.

Cette expérience a été inoubliable. Nous avons une nouvelle famille française!!!

Les élèves de 4^eESO: Ana Vila- Natalia Sanchis-Marta Boira- Judit Llácer- Anhelina Spizhavka – Josep Ferrus- Tiziana Crespo- Paloma Rico

INTERCAMBIO ESCOLAR

Este año, los alumnos de 4^a y de 3^a de E.S.O. del IES de Sollana, hemos recibido a alumnos de Arles sur Tech, un pueblo cerca de Perpignan.

Llegaron el jueves 26 de marzo a las 21h30.

El viernes por la mañana fuimos al instituto hasta las 14. Luego cogimos el autocar para ir a comer al Saler. Y subimos en barca en la Albufera.

El sábado por la mañana visitamos la fábrica de naranjas. El resto del fin de semana hicimos actividades con nuestras familias. Como por ejemplo ir a la playa, ir a la bolera, comer paella, salir con los amigos, etc.

El lunes durante el día, visitamos la ciudad de Valencia. Primero fuimos a la Ciudad de las Artes y de las Ciencias. Después comimos en un centro comercial y luego nos paseamos por la ciudad y cogimos el tren hasta Sollana.

Al final, los franceses se fueron el martes por la mañana.

Esta experiencia ha sido inolvidable. ¡Tenemos una nueva familia francesa!

Inés Santos

Professora de Francés

EXPÉRIENCE PERSONNELLE

Pour nous, cette expérience a été très intéressante. C'est la première fois que nous avons accueilli des adolescents français. Nous avons appris beaucoup de choses et nous avons partagé nos cultures. Nous nous sommes amusés. Aussi, nous avons fait des activités différentes. Par exemple, aller à la plage au mois de mars, faire une promenade avec des chevaux et avec une barque, etc.

La première nuit nous nous sommes senties nerveuses et excitées d'avoir une personne inconnue chez nous avec notre famille mais en même temps nous étions très contentes. Peu à peu nous avons pris confiance et notre amitié a grandi.

Les français sont partis en France mais nous n'avons pas perdu le contact avec eux. Nous nous écrivons par whatsapp et nous parlons par skype. Ils nous ont invité chez eux, en France, cet été, et peut-être que nous irons les voir. Ils nous manquent beaucoup.

Cette expérience nous a servi pour être plus ouvertes, pour accepter des personnes que nous ne connaissons pas. Aussi, nous avons pu écouter et pratiquer ou améliorer notre français.

Cela n'aurait pas été possible sans l'aide de nos professeurs.

Cette aventure a été magnifique et nous ne l'oublierons jamais!

Les élèves de 3ºESO: Marta Cervera- Irina Linares- Nadia Almarche- Alba Añó- Soraya Gumbau_ Sara Perales- Lara Chulvi- Ainoa Vila

EXPERIENCIA PERSONAL

Para nosotros esta experiencia ha sido muy interesante. Es la primera vez que acogemos a adolescentes franceses. Hemos aprendido muchas cosas y hemos compartido nuestras culturas. Nos hemos divertido. Además, hemos hecho actividades diferentes. Por ejemplo, ir a la playa en marzo, dar un paseo a caballo y en barca, etc.

La primera noche nos sentíamos nerviosas y excitadas de tener a una persona desconocida en nuestra casa con nuestra familia. Pero al mismo tiempo estábamos muy contentas. Poco a poco fuimos cogiendo confianza y nuestra amistad creció.

Los franceses se fueron a Francia pero no hemos perdido el contacto con ellos. Nos escribimos por whatsapp y hablamos por Skype. Nos han invitado a sus casa en Francia este verano y puede que vayamos a verles. Les echamos mucho de menos.

Esta experiencia nos ha servido para ser más abiertas, para aceptar a personas que no conocemos de nada. También, hemos podido escuchar y practicar o mejorar nuestro francés.

Esto no hubiera sido posible sin la ayuda de nuestras profesoras.

Esta aventura ha sido magnífica y no la olvidaremos jamás.

ANÉCDOTAS

"Gracias a nuestro excelente castellano hemos conseguido que dijeran palabras como: "roto" para "eructo"; "mosso" para "mordisco", "pernilo" para "jamón", etc." (Ana)

"Mi padre le dio tres besos a mi francesa pensando que en Francia se daban tres en vez de dos." (Paloma)

"Mi madre le puso una bolsa de la breña francesa a Baptiste como cubo de la ropa sucia cuando ellos son del Sur".(Marta B.)

"Cuando les dimos el beso de bienvenida giramos la cara hacia el mismo lado" (Judit)

"Era la última noche y decidimos quedarnos todos juntos para poder pasarla muy divertida. Era bastante tarde y Jade quería ir al parque a jugar. Se fueron algunos a jugar al parque y otros se quedaron en casa. Cuando volvieron Jade venía muy alborotada y se acostó de golpe en la cama y escuchamos un sonido muy fuerte, pero no fue ella la del ruido, sino que la cama se había roto." (Ainoa)

"Vincent siempre decía que en España siempre fiesta y en Francia siempre trabajando." (Marta)

"Fuimos a la playa y se lo pasaron en grande echándose arena por el pelo y por dentro de la ropa. No podíamos para de reír." (Marta C.)

"Vincent se enfadaba conmigo cuando le invitaba porque piensa que las chicas no invitan, son los chicos los que invitan". (Sara)

"¡Los españoles coméis mucho! Esto era lo que muchas alumnas francesas decían al ver que en España comemos cinco veces al día y en Francia sólo tres. Fue muy gracioso porque el primer día dijeron eso pero los siguientes días.. ¡comieron como los españoles!" (Alba)

"¿Mi familia habla francés? Esa era la pregunta que yo misma me hice! El sábado cuando comíamos en casa de mi abuela una paella junto a mis primos y tíos, ellos empezaron a hablar su "francés" ¡como si supieran hablarlo! Me divertí mucho porque Loïc no entendía nada y yo se lo tenía que traducir..." (Alba)

"Fuimos a un centro comercial en Valencia y todos se estaban comprando ropa. Los chicos bajaron a la planta baja y cuando les vimos Luca y Loïc se habían comprado la misma camisa e iban vestidos igual". (Irina y Soraya)

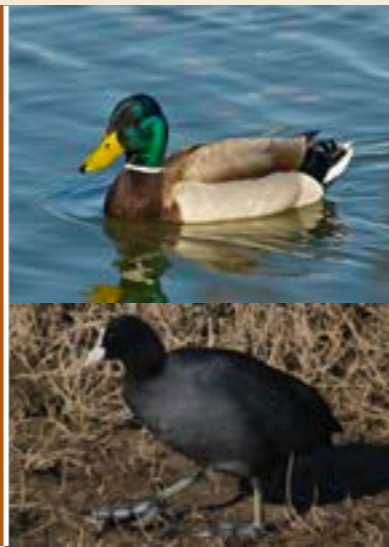
"El viernes como nos fuimos a la Albufera mi madre nos preparó dos bocadillos muy grandes y yo pensaba que no se los iba a acabar pero cuando me di cuenta ya se lo había comido todo." (Irina)

"Como fuimos a la naranja nos dieron unas gorras para poder visitar el almacén. Luca y Yannis se las guardaron y cuando salimos iban por la calle con las gorras puestas. (Irina)

JOSEP LOZANO HEM LLEGIT L'ALBUFERA

I no sols l'hem llegit. Abans havíem fet un joc per conèixer la fauna de l'aiguamoll: repartíem entre els alumnes les cartes d'una baralla, cada una contenia una au dibuixada, totes de l'Albufera; a qui li tocava, en descrivia una, com si la dibuixara amb paraules, i dels altres, qui la tenia davant l'havia de reconèixer en el dibuix i dir en veu alta el nom, que apareixia escrit en la mateixa carta. Si ho encertava, guanyava un punt. I així anàvem apropiant-nos dels seus noms sonors: collverd, camallonga, cabrellot, gall de canyar, , agró, arpellot...

Quan vam llegir el llibre, doncs, en part ja sabíem de què parlàvem; i després de llegir-lo vam fer una mica de festa, una festa literària i cívica, amb l'autor, que va vindre a Sollana, i amb els pares i mares i tot el públic que s'hi va voler afegir. Després encara alguns alumnes, com si treballaren en un diari, en van escriure cròniques periodístiques. I ací en teniu el resultat.

"El dijous dia 7 vam assistir al Centre Cultural per a recitar unes poesies que estàvem temps preparant. L'acte va començar amb una breu introducció." (Marta Cervera)

"L'Albufera és un llibre molt interessant d'un autor anomenat Josep Lozano, del qual era necessari fer una presentació com la que va tindre lloc el dia 7 de maig." (Irina Linares)

"Aquest acte va començar amb una presentació sobre la vida de l'autor, perquè coneguèrem un poc més com s'havia inspirat per escriure aquestes magnífiques poesies. Aquesta mena de biografia de l'autor ens la va fer una companya seua. Una estona després d'aquesta breu introducció que ens van fer, Josep Lozano ens va explicar tot allò que havia utilitzat per poder fer aquestes poesies, tant les recerques que va fer com també tot el que ell ja coneixia de l'Albufera." (Sara Perales)

"També ens contà la il·lusió que tenia de fer la presentació a Sollana, pels seus lligams amb este poble, i també perquè som un poble que té contacte amb l'Albufera." (Alba Añó)

"Estava replet de gent, la sala i les cadires estaven completament plenes. Va començar la presentació del llibre, amb unes breus paraules de Josep Lozano, acompanyades d'unes imatges d'animals de l'Albufera projectades al fons de la sala. Després vam passar a la recitació dels poemes; alumnes de segon, tercer i quart de l'ESO es desferen de la vergonya i van recitar els corresponents poemes, molt bé." (Nerea Martínez)

"Alguns alumnes de l'IES Sollana vam poder aprofitar i poguérem recitar alguns dels poemes que més ens havien agradat. A més, en cada poema podíem observar unes imatges de cada un dels ocells o plantes dels quals es recitava." (Irina Linares)

Isabela Da Silva i Llorenç Soriano van recitar el poema "Aigua", que va per les séquies i filloles / o els braços de la Ribera, / fecundant els fraus i els solcs / o acabant a l'Albufera.

Denis Giurescu i Zaida Pérez, el poema "Samaruc" (peixos del país, peixets singulars, / que en cap altre lloc els hi pots trobar.)

Noé Garcia i Lola Higuera, van recitar "Nit": A la Devesa brumen els pins / un cant discret. / El llac somnia fins a l'albada / com un xiquet.

Vives Sanignacio i Brandon Díaz evocaren "Els cabrellots", que de sobte s'escabussen / a les fondàries del llac / per agafar-hi un llobarro, / una llissa o un barb.

Carmen Salcedo [...] i Adrià Torralba, el poema dedicat al "Xúquer": Ben discret discorre el corrent del riu, / àlbers, oms i salzes flanquegen son curs, / escoltant atents els bells mots que ens diu, / són paraules d'aigua, remorós discurs.

Nerea Martínez, Marta Cervera, Alba Añó, Irina Linares i Soraya Gumbau es van repartir el llarg poema dedicat "A una anguila", aquell que acaba dient: *Dels Sargassos has vingut / i als Sargassos tornaràs, / anguila que véns de lluny / creuant les aigües dels mars.*

Judit Llàcer [...] i Carles Vila van recitar "Joligroc", la flor de séquia com el retall / d'una senyera / on sols oneja / el color d'or.

Marta Boira i Josep Ferrús evocaren "La barqueta pescadora" que va navegant corredora, / solcant la tesor del llac, / com qui busca el seu amant / perquè la pena que l'acora.

I per acabar, el poema "Camallonga", recitat per Natàlia Sanchis [...] i Anna Vila [...]: *Esvelta, fina i gentil, / dirigint-se a terra ignota, / sageta que el vent s'enduu, / va volant la camallonga.*

"Finalitzada la recitació dels alumnes, una dona va eixir a llegir algun dels poemes que conté el llibre i seguidament un home va repetir aquesta acció. Després algunes de les persones assistents s'animaren a llegir poemes." (Nerea Martínez)

"Per no quedar-nos amb ganes d'escoltar més poemes del llibre, els espectadors es van animar a participar en l'espectacle, Joan, Dolors i Víctor no van ser menys i també van ser voluntaris per llegir i recitar. A mi em va parèixer una vesprada animada, vam passar una estona divertida i cultural que caldria repetir més a sovint. En general vam gaudir tots els allí presents d'una vesprada en què l'Albufera i el valencià foren els protagonistes." (Erika Aleixandre)

"Per finalitzar l'acte el cap d'estudis de l'institut, Joan Ferrús, va fer una reflexió sobre els poemes llegits i l'autor donà gràcies per la nombrosa assistència. En resum, si t'agrada la poesia aquest és un acte recomanable ja que es va fer d'una manera entretinguda. Hi poden assistir persones de totes les edats." (Maria Benavent)

"Em va agradar molt, tant per tot el que vaig aprendre com, també, per conèixer un autor d'un llibre que tracta sobre el paratge natural que envolta la nostra terra, Sollana. Assistir a un acte com aquests és beneficiós per a mi, i recomane que qualsevol persona de l'edat que siga, s'anime a conèixer el món de la poesia." (Sara Perales)

"Personalment opine que fou un acte digne però simpàtic, excel·lent. Tinguérem la possibilitat de conèixer Josep Lozano, el seu llibre i un poc més del nostre entorn natural, que moltes vegades no apreciem. També vam poder recitar una poesia davant del mateix autor i del públic assistent." (Alba Añó)

EL DIA DE LA DONA

El dia 8 de març, com ja sabem, es celebra el Dia de la Dona, que defensa els drets de la dona i on es reivindica aquests drets públicament amb més força que mai. Aquest dia es celebra des de principis del segle XX, però existeix certa polèmica sobre la tasca que l'ha originat.

El primer Dia Internacional de la Dona va tindre lloc el 19 de març de 1911 en diversos països d'Europa, i van participar més d'un milió de dones ansioses per fer saber al món les seues reivindicacions com:

- El dret al vot
- El dret a l'ocupació de càrrecs públics
- El dret a la formació professional
- El dret al treball i a la no discriminació pel fet de ser dona.

Però una de versions sobre aquest tema conta que el 8 de març de 1857 a Nova York, les dones d'una fàbrica protestaren per una millora de les seues condicions laborals. L'empresari de la fàbrica les tancà i cremà la fàbrica i així moriren 129 dones. Per acabar, sols falta ressaltar que la situació de la dona ha evolucionat de manera vertiginosa des d'aquell 19 de març de 1911, però no hem d'oblidar que hui en dia encara no s'ha aconseguit la NO discriminació de la dona en el treball.

L'alumnat de 1r ESO celebrarem el dia de la dona a la casse de valencià i férem cartells d'autores que escriuen i escriuen en la nostra llengua com ara: Mercè Rodoreda, Isabel Clara-Simó, Laura Gallego, Isabel de Villena, Víctor Català (pseudònim de Caterina Albert) entre d'altres.

ALEXIA LÓPEZ 1r B

ENTREVISTA

BELÉN CÓRDOBA es una chica de catorce años que cursa tercero de la ESO en el instituto de Sollana . Vive en el Romaní y durante su vida a practicado tenis, y por eso le hacemos esta entrevista .

¿Cuándo empezaste con el tenis? *La verdad es que empecé desde pequeña con 4 años pero cuando empecé a tomármelo en serio fue sobre los 11 años.*

¿Qué te impulsó a hacerlo? *Mi mejor amiga.*

¿Es un deporte donde se necesita mucha dedicación? *No especialmente, si que se necesita por los golpes y los movimientos pero una vez sabidos solo falta la fuerza y rapidez.*

¿Dónde aprendiste a jugar? *En el club de tenis Sollana.*

¿Quién fue tu primer entrenador? *Vicent en el club de tenis Sollana.*

¿Con quien entrenas ahora? *Ahora entreno en el club de tenis de Almussafes y mis entrenadores son Luismi y María Dolores.*

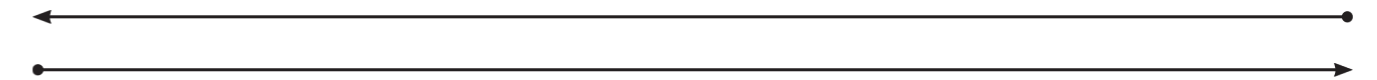
¿Cómo se siente al participar en torneos a nivel de comunidad? *Superbien, es una gran oportunidad que no pienso desaprovechar.*

¿Y sobre jugadores profesionales , quien es tu favorito? *David Ferrer*

¿ Y cuál fue tu primera raqueta? *Mi primera raqueta fue una babolat.*

¿ Y por último , te verías capaz de dejarte el tenis para siempre? *La verdad es que no, seria incapaz.*

Bueno pos hasta aquí la entrevista de hoy gracias por venir Belén, buenas noches.

SORAYA GUMBAU es una chica como cualquier otra que en estos momentos está cursando tercero de la ESO. Tenemos preparadas unas preguntas para ella sobre su vida musical. Lleva estudiando música des de los tres años y queremos saber lo que eso supone para ella.

¿En qué año comenzaste con la música? *Comencé a relacionarme con la música en el año 2003 , cuando solamente tenía tres años , pero cuando de verdad empecé a estudiarla fue a los cinco años.*

¿Dónde estudiaste? *He estudiado toda mi vida en mi pueblo, en el musical de Sollana.*

¿Cuántos profesores has tenido? *He tenido cinco profesores de solfeo y dos de saxofón.*

¿Dónde fue tu primer concierto? *Mi primer concierto no podía ser en otro sitio que en el auditorio de mi pueblo así que ahí lo hice.*

¿Quién es tu actual profesor? *Ahora el profesor que me imparte clases de saxofón se llama José.*

¿Qué sientes al hacer uno de esos conciertos en los que tocas junto a tus compañeros de la banda? *Para mi son momentos muy especiales, ya que estoy haciendo lo que en verdad me gusta y para alguien al que le gusta la música poder participar en esos conciertos es muy bonito.*

¿Si tuvieras una oportunidad para irte fuera de España a estudiar música o a tocar lo harías? *Por supuesto que si.*

¿A dónde te gustaría ir? *Siempre he querido ir a Viena, la música es muy valorada allí.*

¿Después de tantos años. Te verías capaz de apartar la música de tu vida? *No, la música muchas veces es la que me da vida y también una de las cosas que más me gusta en este mundo.*

¿Te costó mucho el instrumento que querías tocar? *En verdad, toda mi vida he sabido cual quería coger, des de muy pequeña lo tenía claro.*

LA MÚSICA A L'IES DE SOLLANA DINS DEL PROJECTE D'INNOVACIÓ EDUCATIVA

Tots els estudis i investigacions pedagògiques i científiques deixen patent la importància de la música com una ferramenta per al desenvolupament intel·lectual, creatiu i emocional de l'alumnat. La música esdevé fonamental per a millorar el rendiment acadèmic dels alumnes i en aquesta línia, constitueix una potent arma per a la lluita contra el fracàs escolar. Aquest és un dels motius pel qual, al llarg d'aquest curs 2014-15, el departament de Música de l'IES de Sollana està participant en el Projecte d'Innovació Educativa. Este projecte pretén afavorir l'èxit escolar dels alumnes mitjançant la seua participació activa en les activitats proposades, per promocionar la música.

Moltes d'aquestes activitats ja venien realitzant-se, però formar part d'aquest projecte, subvencionat per la Conselleria d'Educació amb la dotació de 1475€, ha permès que els nostres alumnes hagen realitzat i gaudit de totes les activitats proposades, sense cap cost.

D'entre les activitats programades, moltes ja s'han dut a terme al llarg del curs:

Concert de Nadal. Intercanvi coral.

En aquest concert participà tot l'alumnat i professorat de l'institut què, voluntàriament, va voler participar en l'intercanvi coral que es realitza conjuntament amb la coral de l'Institut "Sanchis Guarner" de Silla, el 18 de desembre de 2014 en la Casa de la Cultura de Sollana. Participant com a públic tot l'alumnat del centre amb un repertori de nades

tradicionals de la Comunitat Valenciana i nades populars de diversos països del món.

Concert de Nadal en la Residència "Solimar" de Sollana.

Els alumnes del cor acompanyats per una xicota agrupació instrumental va realitzar una audició de nades als nostres majors de la Residència Solimar de Sollana el 19 de desembre de 2014.

Tallers Jornades Culturals.

Dintre de les jornades culturals del nostre centre, es va realitzar el taller didàctic de batucada a càrrec del grup *PERCUFEST*, on els nostres alumnes gaudiren i participaren dels ritmes i de la música al més pur estil brasiler.

Concert didàctic al Palau de la música

Els alumnes de 2n d'ESO, van assistir al concert didàctic realitzat el passat 24 de febrer, dintre del cicle "Audicions de la Banda Municipal de València", amb un programa molt variat i atractiu, emmarcat dintre dels objectius treballats en 2n d'ESO: *Dansa del Sabre*, d'Aram Khachaturian; *La màquina d'escriure* de L. Anderson; *La Pantera Rosa*, de Mancini; *Pirates del Carib* de Klaus Badelt; *Els avions de paper*.- "Les Choristes" de B. Coulé; *Trencanous*.- *Dansa xinesa*, de Txaikovski i *Se oye una canción*.- "La bella i la bèstia" d'Alan Menken. Alguns dels nostres alumnes varen eixir com a voluntaris per a inserir-se entre els músics de la Banda Municipal, interpretant conjuntament una de les peces programades i rebent l'aplaudiment de tot el públic assistent.

Concert didàctic al Palau de les Arts de València

Els alumnes de 3r i 4t d'ESO, van participar el passat 5 de maig en un taller didàctic, "Òpera en construcció", al Palau de les Arts de València.

Aquest taller va girar al voltant de l'òpera "Nabucco" de G. Verdi, recentment estrenada. L'explicació del disseny escènic, la coordinació entre les àrees artístiques i tècniques, el procés d'assajos, i tot allò que es conjuga fins arribar al dia de l'estrena, es varen convertir en matèria didàctica a través d'aquest taller. A més de conèixer millor, tot allò que ocorre darrere del teló, els nostres alumnes pogueren gaudir d'una visita guiada per les entranyes del Palau de les Arts, amb la visita de totes les seues respectives sales, *Aula magistral*, *Auditori*, *Sala Martín i Soler*, així com un recorregut pels corredors tècnics i artístics, vestuaris, sales d'assaig, Box, hombros de l'escenari, la xàcena...

Per finalitzar el cronograma d'actuacions de l'IES SOLLANA, el proper dissabte 30 de maig, un grup d'alumnes i professors de l'Institut de Sollana, participarem en un concert benèfic que organitza l'Associació de PROESO, projecte musical intercentres de la Comunitat Valenciana, que parteix de la creació d'una banda de música de Professors de Música d'Ensenyament Secundari i que compta amb la participació de professors d'altres etapes

educatives i ensenyaments (Ed. Primària, Escoles de Música i Conservatoris). Aquest any, la recaptació del concert benèfic anirà destinada als damnificats pel terratrèmol de Nepal, amb la col·laboració i coordinació de l'ONG, BUSF, (Bombers Units sense fronteres). Des d'ací, n'estem segurs que les dues sessions amb la banda i els més de 600 cantaires distribuïts en dues sessions programades per a la vesprada del proper dissabte, serà un èxit, sabent ja que pràcticament, a hores d'ara, s'han venut quasi la totalitat de les entrades de la Sala Principal del Palau de les Arts.

SETMANA CULTURAL

UNA SETMANA CULTURAL INTENSA AMB MULTITUD D'ACTIVITATS

Com ja ve sent habitual, pràcticament des dels primers anys de funcionament de l'Institut, en arribar la primavera i abans de les vacances de Pasqua, el nostre centre organitzà unes jornades culturals que tenen com a finalitat la participació i convivència de l'alumnat en activitats que no són les habituals del dia a dia. Enguany però, teníem una novetat i és que a la Setmana Cultural, s'afegiren unes jornades d'acollida d'alumnat francès a Sollana, de les quals es fa menció apart en aquesta revista escolar.

La Setmana Cultural s'inicià dilluns 30 de març amb la representació de l'obra de teatre al Centre Cultural de Sollana: *Sr Llettraferida 2.0* de la companyia *La Dependent* dintre de la campanya de la Diputació de València *Anem al Teatre*. La qual és possible gràcies a les gestions de la Regidoria d'Educació de l'Ajuntament de Sollana.

Dimarts 31 de març tingueren lloc els tallers i les xarrades on el nostre alumnat pogué participar d'una multitud d'activitats diverses. Entre els tallers més sol·licitats: cuina (creps), batukada, conta-contes, doblatge, eixida en bicicleta pel terme, pel·lícules, manualitats, manicura, just dance, etc... Mentre, al Centre es mostrava una exposició de fotografies del fotògraf Sebastiao Salgado.

Tancàrem les activitats de la Setmana Cultural dimecres 1 d'abril amb una excursió en bicicleta al Portet de Sollana i al Filtre Verd on un dels responsables ens va fer una interessantíssima visita guiada. Tot seguit acabàrem el dia amb un esmorzar popular i jocs de Pasqua al Sequer de Julian.

Volem agrair la col·laboració tant de l'AMPA com de la Regidoria d'Educació de l'Ajuntament de Sollana per la seua constant participació en la Setmana Cultural.

Comentar també que les jornades d'acollida de l'alumnat francès han estat altament positives, a més de conèixer el nostre poble i el nostre centre es feren diverses eixides: passeig en barca per l'Albufera i també una excursió a la Ciutat de València. Agraïm des d'aquestes pàgines l'interès mostrat

en l'organització d'aquestes jornades a les professores franceses però molt especialment a la nostra *profe* de francès Inés Santos. I com no a totes les famílies acollidores!

JOAN FERRÚS
Cap d'estudis

23 D'ABRIL DIA DEL LLIBRE

El dia del llibre s'ha celebrat enguany a les classes de llengua, a diferència d'altres anys. S'han fet lectures de poemes de Pablo Neruda, contes de Ángeles Mastreta *Mujeres de ojos tristes*, varen seguir recitant el poemari de Josep Lozano L'Albufera. *Palus Naccararum*.

Malauradament no poguérem fer el tradicional mercadot de llibres per la falta de participació de l'alumnat, ja que cadascú hauria d'haver portat almenys un llibre per intercanviar-lo. Els llibres ens connecten amb el pensament i les emocions, i sobretot si estan ben triats amb la cultura i cal que açò l'alumnat ho aprenga des de la infantesa i es fomenti a casa. Sempre es una bona idea comentar algun llibre, dur-los a una llibreria o que en troben a les prestatgeries de casa. Al Centre s'ha fet una inversió en llibres per poder dur-los a l'aula i apropar-los a l'alumnat però hem de fer un pas endavant i fer que estiguen presents els llibres fora de l'àmbit escolar.

Aquest dia 23 d'abril va ser important a l'IES de Sollana perquè van vindre de l'editorial Publiberia a fer-nos una xerrada sobre les noves tècniques de pu-

blicació. Cal ressaltar que aquest dia varen repartir els llibres a cadascú dels alumnes que hi havia participat en la publicació d'un llibre col·lectiu. A l'àrea de castellà s'han publicat aquest curs tres llibres fet pels alumnes -i supervisats per les professores dels corresponents cursos- : el llibre dels alumnes de 1r titolat *Tejedores de Cuentos*, el dels alumnes de 3r *Amor en nuestras cartas* i el de 4r *Una clase, un bosque*. Els alumnes de primer és el primer curs que participen en la iniciativa però els de tercer i quart ja varen publicar el seu llibre també l'any passat (i l'altre). Aquest camí de creació es nota i podem dir que alguns d'ells van aconseguint certa destresa. En conrear les seues habilitats lingüístiques les millores i es fixen més quan llegeixen, a més, descobreixen una manera diferent de ser creatius.

Llegir, o fins i tot escriure, a més d'una activitat intel·lectual pot ser una tasca plaent. Podem aprendre però també gaudir aprenent. Tanmateix perquè tot aquesta educació lectora es consolide cal una col·laboració de les famílies ja que junts s'avança més.

Departament de Llengües

CONCURSO DE RELATO DE COCA-COLA

La mejor experiencia de mi vida comenzó el sábado 18 de abril. Al salir de casa fui a donde mi profesora y mis tres compañeros me estaban esperando. Nos pasamos un buen rato esperando a que el autobús llegase. Cuando ya eran las diez y media nos empezamos a asustar porque el autobús no llegaba, entonces mi profesora llamó a Coca-Cola para ver si venía ya el autobús pero resulta que este año por los recortes no podían traer un autobús. Para cuando colgó ya eran las once menos cuarto, casi nos pusimos a llorar pero mi profesora no perdió la esperanza y llamamos a un taxi. Sin embargo, ero había otro problema no cabíamos en el coche todos así que un compañero mío se tuvo que ir con otra profesora que venía con nosotros en tren. Durante el trayecto estuvimos muy nerviosos, conseguimos llegar y nos pusimos a correr para llegar rápido y redactar la historia. Ya habían comenzado cuando llegamos pero aún así nos dejaron entrar a hacer la prueba. A los diez o quince minutos de haber llegado entró por la puerta el compañero que había ido en tren. Conseguí acabar la historia como todos mis compañeros. Salimos de allí y nos fuimos en autobús hacia la casa de mi profesora para ir en coche hacia donde vivíamos. Mientras íbamos en el coche nos reíamos de lo que habíamos sufrido pero al final todo acabó bien gracias al entusiasmo, esfuerzo y a la esperanza. Aquel día no se me olvidará nunca.

Mª Amparo Ortiz Ruano (2nB)

Alumnes candidates a premis extraordinaris de secundària

PROVA CANGUR

Durant el curs actual, el professor de matemàtiques del nostre centre Raül Martínez Sendra ha vingut impartint unes classes voluntàries d'enriquiment curricular d'aquesta matèria tots els divendres de 8 a 9 del matí a aquell alumnat del centre interessat en millorar el seu nivell de competència matemàtica. Les classes han estat enfocades principalment a la preparació de l'alumnat assistent de cara a les convocatòries anuals de les OLIMPIADES MATEMÀTIQUES i a les PROVES CANGUR.

OLIMPIADES MATEMÀTIQUES. Cal dir que enguany era la primera vegada que el nostre alumnat participava d'aquestes proves. Tingueren lloc el divendres 16 de gener a la Universitat Politècnica de València en dues sessions, una de matí i una de vesprada.

PROVA CANGUR. Enguany, i per segona vegada, el nostre centre ha participat en la convocatòria de la prova CANGUR. La prova CANGUR és una prova de destresa matemàtica, convocada per la Societat Catalana de Matemàtiques, i organitzada per les respectives comissions balear, valenciana i catalana. És una activitat que es marca com objectiu estimular i motivar l'aprenentatge de les matemàtiques a través del plantejament d'una sèrie de problemes. Consisteix en una prova de 30 reptes matemàtic, de dificultat creixent i de resposta tancada, amb cinc opcions per a cada problema. La Prova Cangur 2015, en el marc de la activitat internacional de LE KANGOU-

ROU SANS FRONTIERES, va ser convocada el dia 26 de març de 2015. L'IES Sollana va realitzar la prova al campus de la Universitat Politècnica de València. En acabar la prova, els alumnes van veure les instal·lacions del Campus Universitari. L'alumnat del centre assistent a aquestes classes matineres del divendres i també a les dues proves ha estat el següent:

3° ESO. Maria Benavent, Sara Perales, Alba Añó, Quique Vila i Simón Cabrelles.

4° ESO. Anhelina Spizhavka, Tiziana Crespo, Lauren Bija, Cristian García i Marta Boira.

Enhorabona a totes i tots per la voluntat, constància i esforç mostrat al llarg de l'any. Confiam que hagen estat profitoses tant les classes com la participació en les dues proves i que servisquen d'estímul i incentiu per a la resta de l'alumnat del nostre centre.

Raül Martínez
Professor de Matemàtiques

INTERCANVI DE CARTES

L'alumnat de 1r ESO hem mantingut correspondència aquest curs amb altres xics i xiques de la nostra edat d'un institut d'Alzira. L'activitat l'hem realitzada a la classe de valencià i ho hem passat molt bé parlant amb gent que no coneixíem d'abans. Així hem pogut saber els seus gustos, què els agrada fer en el temps lliure, si tenen germans o germanes, les seues festes i tradicions... i com no ells també han après un poc de les nostres.

Al principi alguns volien que els tocara una xica, altres un xic, així que la nostra professora Lara el que va fer va ser anar llegint les cartes per damunt damunt sense dir-nos el sexe i nosaltres triàvem segons que les seues preferències coincidiren amb les nostres, com ara la música, esports, actors i actrius preferits... Finalment tots estem contents amb qui ens ha tocat i el més important és que hem fet nous amics.

Gràcies a aquesta activitat ens hem donat compte que no sols ens podem comunicar a través d'internet, whatsapp... sinó que hi ha més maneres de comunicar-nos.

Crec que tots coincidim que ha sigut una molt bona experiència i esperem poder tornar a realitzar-la el pròxim curs.

Neus Moya.1r A

BIG CHALLENGE UNA PROVA PER INCENTIVAR L'APRENENTATGE D'ANGLÉS

ACTIVITATS DEL DEPARTAMENT D'ANGLÉS: LES PROVES D'ANGLÉS PER A OBTINDRE EL NIVELL BÀSIC A2, EL BIG CHALLENGE I TEATRE EN ANGLÉS.

Les proves per obtenir el nivell A2 d'anglès, una bona manera de millorar i ampliar el currículum del nostre alumnat. Enguany han estat un total de sis alumnes que han superat les proves corresponents per obtenir el nivell d'anglès A2: Lauren Bija, Marta Boira, Judit Llàcer, Natalia Sanchis i Carles Vila.

El **BIG CHALLENGE**, un aprova per incentivar l'aprenentatge de l'anglès. Dimarts 12 de maig, un total de 43 alumnes del nostre centre participaren en la prova d'anglès BIG CHALLENGE, una prova-concurs dirigida a l'alumnat d'ESO que es realitza el mateix dia en altres països europeus sent l'objectiu principal la motivació i el reforç de l'interès de l'alumnat per l'aprenentatge de l'idioma, però també per conèixer el nivell d'anglès de cada alumne en la seua categoria. En definitiva, es tracta d'afavorir l'aprenentatge de la llengua anglesa a través d'una activitat lúdica de caràcter pedagògic.

La prova és tipus test amb 54 preguntes referents a vocabulari, gramàtica, pronunciació i cultura anglesa. Hi ha 4 nivells, un per a cada curs d'ESO i també tres classificacions: per centre, per autonomia i nacional. Cada alumne té possibilitats de ser classificat

i guanyar un premi que serà millor quan millor siga la seua classificació, ara bé, tot l'alumnat participant rebrà, com a record de la prova, un diploma i una revista en anglés. Volem també agrair la col·laboració de l'AMPA ja que tots, els anys en el festival de fi de curs, se suma al lliurament de premis amb un detall per als tres millors resultats de cada nivell. En el moment d'elaboració d'aquest article desconexem el resultat de la prova i quin ha estat l'alumnat amb millors resultats.

El Teatre en anglés, una bona manera de millorar el coneixement de l'idioma. Des del centre, hem fet enguany també dues eixides al teatre: l'alumnat del Primer Cicle (1^r i 2ⁿ d'ESO) anà a vore l'obra "Vampires" al Centre Bernat i Baldoví de Sueca (22.04.15) i l'alumnat del segon cicle (3^r i 4^t d'ESO) anà a vore "West Side Story" a l'Auditori Municipal de Picassent (12.05.15). L'objectiu d'aquestes eixides: Impulsar el teatre com a ferramenta didàctica en l'àmbit educatiu, facilitar al professorat una ferramenta eficaç per a l'ensenyament de l'idioma, motivar l'alumnat de cara a l'aprenentatge de l'anglès amb obres divertides i entretingudes i, finalment, contribuir a la formació crítica de futurs espectadors.

Joan Ferrús i Aurora Sánchez
Professors d'anglès

ÚLTIMA HORA

Com ja hem dit, en l'edició d'enguany han participat un total de 43 estudiants: 18 de 1^r d'ESO, 9 de 2ⁿ d'ESO, 10 de 3^r d'ESO i 6 de 4^t d'ESO, sent els tres primers de cada nivell i per tant guanyadors de la present edició els següents alumnes:

1^r ESO

1^r Bachir Salih Fornell Serrano
2ⁿ Leyre García Libro
3^r Noelia Ojeda Magraner
2ⁿ ESO
1^r Denis Mihai Giurescu

2ⁿ Carmen Salcedo Folch

3^r Noé García Monserrat
3^r ESO
1^r Irina Linares Ferrer
2ⁿ Enrique Vila Martínez
3^r Marta Cervera Santos

4^t ESO

1^r Marta Boira Martí
2ⁿ Anhelina Spizhavka Shcherbak
3^r Iounut Laurentiu Bija

Grup d'alumnes guanyadors del Big Challenge

REFRAYNS

- Aigua de gener, ompli bótes i graner.
- Pel febrer abriga't amb dues capes, si pot ser.
- La lluna vella de març, no marxa sense glaç.
- Abril, abril, un bo de cada mil.
- Pluja de maig, collita segura.
- Juny brillant, any abundant.
- En juliol, pobres dels que estan al sol.
- A l'agost, figures i most.
- El setembre s'enda els ponts o asseca les fonts.
- Per l'octubre del foc, ni massa lluny ni massa prop.
- Novembre acabat, hivern començat.
- Desembre nevat, bon any assegurat.

Els refranys i el Medi ambient Bankia
Rebeca Cobos Gil (F.P.B.)

EN DEFENSA DE PQPI

UNA OPORTUNITAT PER ALS QUE LA VAN PERDRE

La meua experiència acadèmica s'ha mogut en una línia contínua de fracassos i mals resultats acadèmics que per diversos motius o situacions em van portar al fracàs escolar en l'ESO, ja que no tenia motivacions, esperança o aspiracions i també pense i penso (conste que és la opinió personal d'un adolescent), que alguns professors (no tots), també es deixen influir pels prejudicis que sol imposar la societat, cosa que aleshores vaig deixar que m'influís i es va representar en una cadena de fracassos. Jo mateix vaig ser víctima dels prejudicis, ja que vaig voler entrar a un PQPI, per que els que solien entrar en aquest programa, s'assemblaven al mi tant en qualificacions escolars com en actitud i comportament. Però abans de perdre més en les meves pròpies tenebres vaig veure un llum al final del túnel en forma de professor, però no un profe comú sinó un amb el qual vaig aconseguir entendre i veure les coses a un nivell que no havia aconseguit fins aleshores. I va començar tot de nou. Em va canviar la forma de pensar i actuar, aquest professor anomenat José Luis (que va venir només durant un any), va ser el meu llum de l'esperança i vaig començar a comprendre que els professors no estaven aquí per molestar sinó que intentaven ajudar-me. Quan entrí al PQPI alguna cosa en mi va canviar i vaig veure realment el que tot allò significava. Quan em vaig adonar que abans jo era l'incorrecte, un sentiment de remordiments per les meves accions passades em van motivar per canviar. El PQPI, a mi com a tants milers d'alumnes de la Comunitat

Valenciana, em va ajudar i els meus prejudicis sobre actituds o el mateix PQPI, es van transcriure en il·lusió i esperança per seguir aprenent i formant-me (que això és la clau la llibertat humana).

Jordi Cobos. 2 PQPI

LES NORMES DEL CENTRE, IES SOLLANA

Doncs jo *opine* que les normes del centre estan prou be, però jo com alumne he sentit algunes crítiques sobre algunes que la majoria d'alumnes no estan d'acord amb elles, com per exemple el fet de l'ús del telèfon a l'hora del esplai, es una norma molt estricta que molts alumnes estan en-

contra, ja que estem en el segle XXI i estem enganxats a les noves tecnologies, per poder comunicar-se. Els professors ens volen fer entendre que no es necessari el ús del telèfon per al institut, però la majoria de l'alumnat sempre vol fer eixa pregunta estimada a la seva mare de : Que hi ha per ha dinar? Mare pots dur-me?

Ja que les 6 hores al centre es fan molt pesades. Una altra norma molt criticada es la de al ser major de 18 anys, a l'hora del esplai poder eixir fora del centre si te alguna necessitat. Però aquest institut, al ser un centre tan menut, esta classe de normes no es poden criticar ja que el nombre d'alumne no es molt elevat i el nombre de persones que es queixarien no serien majoritàries per ha poder decidir-ho.

Josep Garulo. 1 F.P.B.

EXPERIÈNCIES DEL PRIMER CURS DELS ALUMNES DE F.P.B

No sabia com seria aquesta nova experiència, ara que estem arribant al final, puc dir que m'ha costat molt però el curs ha valgut la pena. Aquest curs, al principi ha sigut una mica catastròfic, però amb l'ajuda de tots els professors i posant molt de la nostra part hem pogut eixir victoriosos.

Què podem dir dels professors? Ens han ajudat en tot el que hem necessitat, tant a nivell acadèmic com personal, ens han animat en tot moment perquè no tiréssim el curs per la borda i al final l'esforç ha tingut la seva recompensa. No puc oblidar-me de la nostra súper tutora "La gran sergent de classe" posant-ferma quan ens *ho mereixem*, però molt bromista quan vol.

Ens ha donat suport en tot moment és una persona exemplar, dins de classe com fora. (Anònim).

Som la primera promoció de FPB, vam començar 12 alumnes i vam acabar sent 8 vam començar nerviosos i espantats ja que no era com PQPI si no era una cosa nova, no sabíem que professors ens trobaríem, la nostra tutora és Maria, al principi s'enfadava molt i ara ... Més..., però es preocupa per nosaltres i li hem agafat afecte. M'ha agradat molt l'experiència de la setmana cultural, les xiques vam fer un taller d'ungles i ens va sortir prou bé, la tutora ens va felicitar. En veritat el curs no ha estat tan difícil com pensava, només calia posar-hi ganes. M'ha passat súper ràpid, ara només espere l'any que ve estar amb els mateix companys.

Zaida Ribera

Som la primera promoció de FPB (Formació Professional Bàsica) estem molt contents i animats, i estem tenint experiències que fa uns anys per a nosaltres eren increïbles.

En aquesta classe hem tingut els nostres problemes, però tot i així al final del curs que estem i en menys gent de la que vam començar, seguim esforçant-nos per poder aprovar-lo, però tot l'hi devem als professors que encara que " ens adormim a classe, ens saben despertar ", nosaltres som molt pesats, però ells tenen una capacitat d'aguant bestial.

Gràcies a :**Maria**: Que per ella seguim estudiant. **Raúl**: Per que gràcies a ell tenim projector i les seves classes no són tan avorrides. **Amparo**: Gràcies a ella jo veig el món d'una altra manera. **Pilar**: Amb els seus llibres sempre i el seu micròfon, que sembla en cada classe una guia turística. **Aurora**: Que encara que no

m'agradi l'anglès, ni faça res en les seves classes, ella no es rendeix amb mi.

I pera al final em deixo a la millor de tots:

Inma: Ella m'ha portat pel bon camí, des que la conec, mai s'ha portat malament amb mi (no com jo amb ella), només volia dir-te que: *"t'estimo molt i que gràcies per suportar-me quan em posava histèrica, gràcies pels consells i per ser com etc"*.

Yaiza San Ignacio

Som la primera promoció de FPB. En aquest curs he tingut moltes experiències noves, com la setmana cultural, les xiques del FPB col·laborem fent un taller d'ungles, i la veritat no esperàvem que ens isquera tan bé, als grups de xiques que van vindre, els va agradar molt. Uns dies més tard, la nostra tutora ens va felicitar per la bona feina que vam fer "NO ENS ESPEREM QUE ENS felicitem PERQUÈ NO creïem que fórem capaços de SOLES FER-HO".

Els profes ens ajuden molt com:

-Quan vam començar el curs la nostra tutora Maria Castelló "era" "la imatge del cabreig constant" amb nosaltres, pensàvem era dolenta i realment ha estat tot el contrari (excepte en algunes ocasions ...).

-Les classes de Matemàtiques amb Raúl són bastants divertides i alhora entens el que explica.

-A les classes de Socials amb Inma, la veritat és que són bastants avorrides i explica sempre el mateix però "és una professora que t'enamora".

-A les classes de T.A.B.O., amb la nostra tutora Maria Castelló t'ho passes de luxe i les seves classes t'encanten però sempre et fa fer totes les activitats del llibre i això agobia molt.

-Amb les classes de Comandes, F.O.L., i At. Client amb Amparo Basset, alguns dies les classe poden ser divertides però a vegades són avorrides, però aprens moltíssimes coses, tot i que alguns dies ens adormim a classe, ella realment el que vol és: que l'atenguem.

-I la meua classe preferida és la d'informàtica, perquè aprens moltíssimes coses i són bastants divertides.

-La classe de Pilar, de llengua, és divertida, aprenem un muntó i ella sempre se les arregla perquè treballem.

-I per últim, amb les classes d'anglès amb Aurora són "divertides", atens i és bastant fàcil la veritat. Aquest curs per a mi no ha estat gens fàcil, però tinc la il·lusió d'acabar 2, i fer el que més m'agrada que és **cuinar**.

Yarisa Rebull

El olmo

Hay vida, sí míralo bien; es un ser vivo como tú. Se muere también, tiene hijos, los hijos del cual son sus frutos. Vive gracias a la luz además de lo esencial para que un árbol crezca; nutrirse. Nosotros, los humanos, también necesitamos la luz para no marchitarnos. La luz nos hace ver más allá, nos hace ver vida; nos permite vivir. Mientras hay luz, hay vida, por tanto, hay esperanza.

También puede ser derribado, venirse abajo, como tú, al igual que a una muralla cuando los invasores quieren atacarla. En nuestra vida también habrán seres humanos que nos quieran ver caer, pero no se lo vamos a poner tan fácil. Debemos estar alerta y de pie para que la gente observe que te mantienes en equilibrio. De ese modo, será difícil empujarte hacia el vacío. Tienen que vernos fuertes y con una sonrisa en la cara. Cuando nos dicen seres vivos, lo primero que nos viene a la mente son los animales, pero los árboles también lo son y ejercen funciones que son imprescindibles para nuestra vida diaria, más bien, para la vida en sí. Sin ellos nos moriríamos, es así, nos guste o no, sin árboles las personas no existiríamos. Por ello, debemos cuidar el medio ambiente, debemos cuidarnos a nosotros mismos, no es cuestión de egocentrismo sino de realismo.

El olmo es un árbol. Posee hojas simples y cerradas, asimétricas en la base. Tiene flores hermafroditas sin pétalos. Sus frutos son las sámaras.

Paloma Rico 4T ESO

Ser diferente, una cualidad que no todos aceptan

Había un niño que no sabía jugar, o eso es lo que parecía. Por las tardes aquel niño se encerraba en su habitación y salía solo para comer o cenar. Su madre pensaba que su niño tenía un problema, no entendía la peculiaridad de su hijo, además pensaba que los niños encontraban la felicidad a través de los juegos y que como su niño no jugaba no era feliz. Siempre que los amigos salían a jugar él se quedaba en su habitación, era inexplicable, parecía que la madre quería que su hijo fuese como los otros.

La madre asustada por la situación, decidió llamar a un psicólogo y este instaló unas cámaras en su habitación para observar y analizar el comportamiento de aquel niño.

La tarde siguiente todos observaban desde el salón las imágenes que las cámaras transmitían y se quedaron realmente asombrados.

El niño permanecía en su habitación escribiendo toda la tarde. Parecía que escribía poesías y a través de la magia de las palabras aquel niño encontraba la felicidad.

En definitiva esta breve narración nos muestra que sin personas diferentes la vida sería muy aburrida y además cada uno busca la felicidad a su manera... jugando, escribiendo, bailando y de muchas otras formas que cada uno puede descubrir.

Alba Añó Villar 3ºA

Noche soñada

Eran las doce de la noche, caminaba por las vacías calles del pequeño pueblo, apenas estaban iluminadas, no había nadie, todo el mundo descansaba en sus casas, ya era lunes y la gente madrugaba para trabajar. Yo, debería estar en mi habitación, supuestamente durmiendo, pero las continuas peleas de mi padre con mi hermano me tenían harta, no aguantaba ni un minuto más aquellas broncas, aquellos gritos, aquellas faltas de respeto entre los dos, ya no podía más. Salí a la calle para despejar mi mente, todo me agobiaba demasiado. Decidí coger un camino más oscuro, los gritos de una pareja discutiendo me desconcentraban y desviaban mis pensamientos y era lo que menos deseaba en ese momento. Tanto me centré en mis pensamientos y en mi mente que no tuve en cuenta que aquel camino se convertiría en uno de los momentos en que más miedo pasé en mi vida.

Todo empezó cuando caminaba tranquilamente, de vez en cuando, me distraía el sonido de las hojas de los arbustos. Llegó un momento donde empezó a parecerme raro, no hacía mucho viento, pero cada vez las hojas se movían más y cada vez el sonido lo notaba más cerca de mí. Normalmente, soy una persona que sabe mantener la calma, pensar que nada está pasando y que todo es a causa de mi imaginación, que quiere jugármela y hacer que pase un mal momento, pero en aquel instante cuando el sonido de las hojas se repetía tantas veces que me hizo pensar en que algo malo pasaría, empecé a correr, no con la intención de ir a mi casa, porque sabía que me iban a echar la bronca por salir un domingo a esas horas pero sí con la intención de irme lejos de aquel camino donde me arrepentí de haber tomado. Por una vez, el presentimiento de que algo malo iba a pasar, acabó siendo cierto, lo único que pude escuchar cuando estaba corriendo eran los ladridos de un perro, por los ladridos pude imaginarme que se trataba de un perro grande, corría detrás mía y yo tenía miedo de que mi cuerpo acabara a trozos en este camino oscuro. Mi objetivo de querer salir de allí, al parecer, en ese instante se me olvidó, no sé como acabé delante de la puerta de mi casa, me paré y recordé que llevaba las llaves de casa en el bolsillo derecho del pantalón, con rapidez empecé a meter las manos en todos los bolsillos, no encontraba por ninguna parte las llaves, seguramente las había perdido corriendo del miedo. De repente, noté los ladridos del perro muy cerca, me giré y pude ver al perro a punto de echarse con la boca abierta y mostrando sus dientes encima de mí.

No recuerdo más, en ese instante me desperté. ¿No hay a veces en las que no recordamos lo que soñamos? Pues aquel sueño lo recuerdo como si lo hubiese vivido en realidad, cada uno de mis pasos, cada uno de mis sentimientos, todo el miedo que sentí.

Anhelina 4t ESO

Mi amor te quiero,
porque tú eres mi cielo.
A pesar de la situación
nos amamos y deseamos

Y si tú estás a mi lado
no tengo fortuna alguna
pero soy afortunado.

Porque tú eres mi único sueño, amor,
Tú eres mi corazón, mi todo.

Joan Visiedo 2º A

Historia de fantasmas

En mi pueblo hay una mujer llamada Elisa, dice afirmar que tuvo un encuentro con fantasmas en una de sus mudanzas por el trabajo de su padre. E aquí la historia que ella me contó:

“Hará unos 30 años, yo era una joven de 14 años sin miedo a nada que siempre iba cambiando de sitio por culpa del trabajo de mi padre. Una vez llegué a un pueblo llamado Villasombra, donde me instalé en una preciosa casa cerca de un lago. Cuando fuimos a ver la casa, antes de comprarla, nos la enseñó un tipo bastante extraño y que tenía cara de inseguridad y preocupación. Mientras nos explicaba las ventajas y desventajas de esa casa se le escapó un nombre, Meredid, cuyo significado en esa conversación no nos quiso explicar.

Poco después de instalarnos mis dos hermanos, (Laura y Ángel) al ser los mayores escogieron las mejores habitaciones, lo que la mía sólo tenía unas preciosas vistas al lago y un gran baúl en un rincón de la habitación el cual me gustó mucho por su diseño.

Guardando todas mis pertenencias en los armarios abrí el baúl por curiosidad, para ver si los antiguos dueños se habían dejado algo. Lo abrí y....

No había nada, me dispuse a poner los libros y la mochila del colegio en ese baúl y entonces se movió la madera de abajo dejando al descubierto un diario con el nombre Meredid puesto en la portada, en ese momento no le hice mucho caso pero después de cenar me dispuse a leerlo.

Decía: “Soy Meredid una chica de 13 años rubia de pelo liso y ojos verdes, tengo 3 hermanos, una mayor que yo, Lidia y dos hermanos gemelos menores que yo, Lian y Héctor. Empezó contando que se acababa de mudar y contó sus primeros días de colegio. Llegué a unas páginas un poco arrugadas como si se hubieran mojado.”

Esas páginas contaban que una niña dos años mayor que ella se le había aparecido en el colegio diciéndole que fuera despacito con ella y con lo que decía y que había encerrado a su hermana mayor Lidia en un lugar de donde no podría salir hasta que le dijera una cosa que no le dijo de lo que trataba.

Cuando llegó a casa su hermana no llegaba y sus padres seguían con la misma rutina de siempre, como si no pasara nada. Eran las diez y media de la noche y su hermana aun no había aparecido por casa y Meredid le preguntó a sus padres que si sabían algo y ellos le respondieron...no le respondieron nada como si no supieran absolutamente nada.

Terminaron de cenar y Meredid se fue a buscar a su hermana. Ahí acaba el diario.

Al día siguiente me quedé sola con mis dos hermanos en la casa, preguntándome qué les habría pasado a Meredid y a su hermana. Fuimos al lago a jugar un rato y yo me adentré en el bosque oyendo una voz que me llamaba. Al llegar me encontré con una chica rubia de pelo liso y ojos verdes y empezó a hablarme: No te asustes, yo soy Meredid, y he visto que has leído mi diario y he leído tus pensamientos. Sé que quieres saber cómo termina la historia y he venido para contártelo.

Fui al bosque buscando a mi hermana y la encontré sentada debajo de un árbol y a la chica del colegio delante de ella, le dije que quería y que dejara a mi hermana en paz. Ella respondió que una de las dos debía morir y yo le dije que dejara a mi hermana en casa e hiciera conmigo lo que quisiera y me ahogó en el lago. El hombre que os enseñó la casa es mi hermano Héctor.

Unos meses más tarde me volví a mudar pero nunca pude olvidar lo que me había sucedido.

Leyre García 1r A

VISITA A L'INSTITUT IESJOAN FUSTER (SUECA)

Està a punt d'acabar una etapa important en la nostra vida, aquesta educació obligatòria que rebem dia a dia a l'institut. Per primera vegada ha arribat l'hora de prendre una important decisió, com bé ens van dir, la primera decisió d'una certa responsabilitat.

Però sabem ben bé que les decisions no es poden prendre sense orientar-nos, informar-nos i conèixer cada detall. És per això que després d'una sèrie de xarrades i orientacions ens van dur a veure el que, possiblement, serà el nostre institut per al pròxim curs; el lloc on cursarem el batxillerat i el lloc on ens prepararem per a la facultat.

L'IES Joan Fuster de Sueca em va resultar un centre gran (acostumada al de Sollana), amb molt més alumnat, amb infinites opcions per cursar i encaminar la nostra vida, aquest centre per a mi suposarà un vot d'independència i de molta responsabilitat.

El centre estava dividit en tres grans “ales” i nombrosos corredors per tal d'organitzar un poc els diferents cursos i les diferents finalitats de les aules. Tenia també un gran nombre de professorat i de departaments diferents, un gimnàs prou gran i el que allí anomenen “El poblet de pilota valenciana”.

De primeres, em resultava un poc estrany que es necessitaren tantes aules diferents i que l'organització haguera de ser gran per tal que tot funcione bé, però a mesura que passaven les hores i la visita, m'adonava que allí va gent a totes hores, tan grans com menuts, i que es necessita una bona coordinació ja que s'ha d'atendre molts alumnes.

Una altra cosa que em va agradar és el fet que està a poc de temps de l'estació, cosa que per una part ens facilita l'anada, però que per altra part ens obliga a tenir una gran puntualitat.

Generalment, em va atraure molt aquell institut, per fi i no sé per quant de temps, s'han despertat les meues ganes de començar aquest nou viatge, de poder dirigir-me cap al meu futur cada vegada més proper, de conèixer nova gent i d'assolir aqueixa responsabilitat que em donarà, si tot va bé, el resultat que espere.

Marta Boira Martí

IMPRESSIONS DE L'ALUMNAT DE 4t ESO

“El dia 9 de març l'alumnat de 4t ESO i de PQPI anàrem a visitar l'institut de Sueca amb els professors de valencià Lara i Víctor i l'orientadora del centre Celia. Segurament allí serà on estudiarem el pròxim curs. Em va impressionar molt perquè era molt gran si el comparàvem amb del nostre”.

Ana Vila

“La meua primera impressió va ser de sorpresa, era enorme. Va ser un dia esgotador, però m'agradà poder veure i informar-me d'allò que ens enfrontarem l'any que ve”.

Judit Llàcer

“Aquest institut ens obrirà les portes a un altre món i ací creixerem com a persones”.

“Es farà estrany canviar d'un institut tan xicotet i acollidor com el nostre a un altre tan gran i més lliure com el de Sueca”.

Carles Vila

“És moment per a pensar què és el que realment volem fer. És una decisió important, ja que d'aquesta depèn el nostre futur, les nostres vides”.

“Allí tenim l'oportunitat d'encaminar-nos cap al lloc on volem i podem arribar”.

Paloma Rico

“Vam visitar un nou institut i com no ens vam enfrontar a una nova experiència. Allí ens formarem un poc més i ens enfrontarem a nous reptes que la vida ens pose al davant”.

Natalia Sanchis

“Vam visitar també la Biblioteca de Sueca. Em vaig adonar que qualsevol document local o fins i tot un paper publicitari pot en un futur llunyà ajudar a saber com era la vida en aquesta època en què vivim”.

Lauren Bija

“Allí, a la Biblioteca, ens contaren una història on deixaren entreveure que els pares de l'amant del monarca Alfons XII eren de Sueca, i per tant que els borbons tenen sang suecana ja que aquests engendraren un fill”.

Josep Ferrús

EXCURSIÓ DEL 16 D'ABRIL

Era un dijous d'abril quan eixirem d'excursió amb els alumnes de segon cicle d'Educació Plàstica i Visual. L'objectiu de l'activitat es fonamentava en "Aprendre a valorar el Patrimoni Artístic i Cultural del nostre entorn". Per a tal escomesa cercàrem un lloc que suscités interès i assolís les nostres expectatives, aquest fou el Museu Pius V, antic seminari de València que hui és una de les principals pinacoteques d'Europa.

El recorregut el férem acompanyats de guies, que ens explicaren "in situ" les característiques pròpies de cadascun dels gèneres de la pintura: el retrat, el paisatge, la pintura costumista, la religiosa etc., així com dels diferents estils artístics que podíem anar contemplant amb el transcórrer de les sales i en concordança amb el context històric en que foren realitzades. La visita fou enriquidora i va anar acompanyada d'un xicotet taller didàctic on els alumnes posaven en pràctica continguts vinculats a la composició i creació artística.

Després de dinar visitàrem el Centre d'Artesania de València i en un espai habilitat realitzarem el taller didàctic, "Artista Faller per un Dia", aprenent així algunes de les tècniques i procediments emprades pels nostres artistes fallers.

L'artista fallera Verónica Palomares, molt veterana en la seva professió, ens va explicar també els orígens de les falles. De record, els alumnes s'anaren amb una xicoteta Menina de paper cartró decorada i pintada per ells.

Cristina Alberto

CURS 2014-2015 - ALUMNAT DE 4r

Acomiadament

Sóc la típica persona que cada any llig aquesta part de la revista i es queda pensant en la quantitat de temps que li queda a ella per estar ací. Però supose que m'equivocava, el temps passa ràpid i no espera ningú. Mai m'havia parat a pensar que són quatre els anys que portem ací, i en quatre anys ens ha passat de tot. Totes les experiències viscudes han influït de manera positiva en la nostra formació com a persones. En realitat, les coses bones superen les roïnes. He de parlar en nom de tots, i pense que ningú de nosaltres oblidarà mai aquesta etapa per aquest estimat centre, el nostre. Som com una gran família. En els moments importants som un grup, una pinya.

M'agradaria fer un xicotet resum d'aquests anys. El bot del col·legi a l'institut va ser gran, però a poc a poc ens vam adaptar. El fet d'estar junts va fer que aquest canvi fos més fàcil.

Som un grup difícil d'oblidar. Jo diria que impossible d'oblidar. Si ens coneixes, el perquè no fa falta que te'l diga. En aquest grup hi ha de tot, jo diria que tots som imprescindibles, es nota quan algú no ve a causa d'alguna malaltia, etc. deixa un lloc buit, difícil de substituir. Per això, vam notar tant l'absència dels companys, més amics que companys, que no van poder acompanyar-nos en aquests últims anys. Era impossible parlar de la nostra etapa pel centre sense anomenar-los, ells també han format part d'aquesta i així serà per sempre.

La vida no s'acaba, encara que haja arribat el moment de separar-nos. Cada persona és un món, per això cadascuna ha de seguir el seu propi camí.

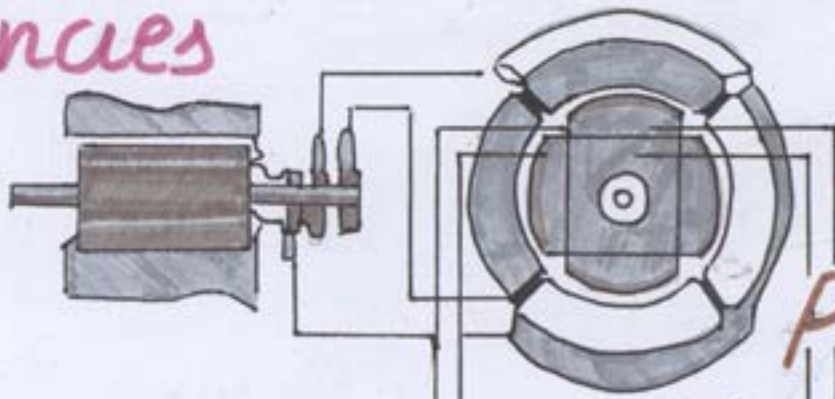
Vaig a centrar-me més en aquest últim curs. El curs no ha acabat per això no en pense parlar en passat, no de moment. És un curs intens com nosaltres. Durant aquest curs hem de pensar el que volem fer l'any que ve. No és una decisió fàcil, ja que marcarà les nostres vides, però estic segura que no anem a equivocar-nos i si ho fem, sempre tenim l'opció de tornar enrere. Som persones plenes d'imperficcions i això ens fa úniques. Estem desitjant que arribe el moment d'anar de viatge de fi de curs. El creuer ens espera. Però abans hem de centrar-nos en les notes. Ara més que mai hem de demostrar que nosaltres som un grup bo, si volem, perfectament podem. Durant aquest curs estem intercanviant-nos cartes en l'assignatura de valencià amb altre centre de Benetússer. És una bona idea per a millorar la nostra escriptura i també per a conèixer una persona. Encara que hi ha un cas en què són dos les persones, pel fet que són germans. És una tasca agradable. Aquest any hem tingut la visita de francesos i encara tenim pendent la prova del Valencià Mitjà de la Junta Qualificadora que és a finals de maig. És sens dubte un any impossible d'oblidar, ja que marcarà les nostres vides per sempre, i evidentment, encara no s'ha acabat i nosaltres estem disposats a fer que aquest any siga encara millor, això està en les nostres mans.

En nom de tots m'agradaria donar les gràcies a les persones que han fet possible que aquests anys siguen inoblidables.

No és un comiat, és un fins prompte.

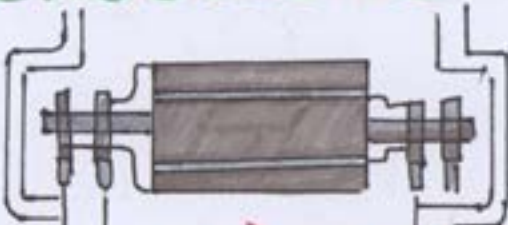
Paloma Rico 4t ESO

Energia a través de llargues
distàncies

Energia
punt zero

Energia renovable

Energia

còsmica

Energia

Energia

lliure

TESLA